

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

תזריע-החודש

הדלקת הנרות: 19.57 פלג המנחה: 18.55

מוצאי ש"ק: 21.08 ר"ת: 21.29

1 APRIL 2022

Nr 1478

דף היומי יבמות כ"ה

נח לשמור על קדושת הגליון

קריאת שמע ליל ש"ק תזריע משעה 20.57
סוף זמן ק"ש ש"ק תזריע בבוקר
מג"א: 9.55/9.39 - גר"א: 10.31

אי"ה ביום חמישי ו' ניסן
שיעור
בדיני ליל הסדר
וסיפור יציאת מצרים
ע"י
מרן הרב שליט"א
בקלוז טשורטקוב - וואן לערויס 37
בשעה 20.00
מנחה בשעה 19.45 ומעריב אחר השיעור

מראי מקומות
לדרשת שבת הגדול
ע"י
מרן הרב שליט"א
בדין הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו
• פסחים דף כ"ה ע"ב, עד דף כ"ו ע"ב גופא.
• תוס' שם ד"ה לא.
• שבת דף קל"ג ע"א אמר מר בשר.
• זבחים דף צ"א ע"א דתניא יין נסך לספלים.
• רמב"ם פ"י מהל' שבת הלכה ז'.
• ר' חיים על הרמב"ם שם.
• חזו"א סי' נ' סק"ו.
• ריטב"א יומא דף ל"ד ע"ב.
• תוס' כתובות דף ו' ע"ב.

למח אור הקהלה

שבת פ' תזריע, ראש חודש, א' ניסן, פרשת החודש.
הדלקת הנרות: 19.57 (פלג המנחה: 18.55 - פלג ב: 19.52)

יש בתי תפלה באנטווערפן שבערבי שבתות הקיץ מתחילין להתפלל מוקדם, דהיינו תפלת מנחה 15 מינוט לפני פלג המנחה, וקבלת שבת ומעריב לאחר פלג המנחה, וכן ממשיכין כל ימות הקיץ, ויש נוהגין כן גם ביום אחרון דחול המועד, דהיינו ערב שביעי של פסח.

ויזהרו הנשים שלא להדליק את הנרות לפני פלג (המשך בעמוד ב)

הגליון הזה הוקדש לעילוי נשמת
מרת **חיה פלוטשעניק** ע"ה
בת ר' **מנחם צבי ז"ל**
הלכה לעולמה ו' ניסן תשס"ז
ומנוחתה כבוד בהר הזיתים בירושלים עיה"ק
יהי זכרה ברוך
ת נ צ ב ה

מכירת חמץ במשרד הרבנות
יאקאב יאקאבס סטר. 22
בשבוע הבא פרשת מצורע:
ביום ראשון ב' ניסן
משעה 10.15 עד שעה 11.15
ביום שני ג' ניסן
משעה 10.15 עד שעה 11.15
ביום שלישי ד' ניסן
משעה 10.15 עד שעה 12.15
ומשעה 18.00 עד שעה 19.15
ביום רביעי ה' ניסן
משעה 10.15 עד שעה 12.15
ומשעה 18.00 עד שעה 19.15
ביום חמישי ו' ניסן
משעה 10.15 עד שעה 11.15
*
הגעלת כלים בחצר הקהילה
יאקאב יאקאבס סטר. 22
בשבוע הבא פרשת מצורע:
ביום ראשון ב' ניסן
משעה 11.30 עד שעה 13.00
ביום שלישי ד' ניסן
משעה 16.30 עד שעה 17.30
ביום חמישי ו' ניסן
משעה 11.30 עד שעה 13.00

פנים יפות.
זה שאמר המדרש מי שהוא יותר מאוחר במעשה בראשית נמצא שהוא בבחינה יותר גבוהה, כמו האדם שהוא נברא לבסוף, הוא אחראי לשמור ולהעלות את היסודות הפחותות. לפיכך אם האדם עובר את הגבול שגבלו לו וסטה מדרכי הישר הוא קודם לכל העונשין, מפני שנושא את עול היסודות שתחתיו. (תורת מהרי"ץ)

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב,ג)
נראה לפרש ההפרש בין המילה שנעשית ביום השמיני לבין הפדיון שנעשה ביום השלשים, שהנה גבי מילה שהיא מצוה לשמים אפשר ללכת אחר הרוב, ורוב תינוקות יוצאים מחשש נפל אחר שמונה ימים ונעשים בחזקת בריאים ואפשר למולם, משא"כ פדיון הבן שהוא דין ממוני שמתחייב לכהן ה' סלעים, והרי בממון (המשך בעמוד ז)

מצות שמורה - קוממיות
קבלת המצות
בפארקינג
Nerviërsstraat 25
ביום ראשון ב' ניסן
משעה 10.00 עד 12.30
ומשעה 14.30 עד 18.30
וביום שני ג' ניסן
משעה 17.00 עד 20.00
לאחר התאריך הנ"ל אין לנו שום אחריות על המצות!

אפניוים וקריים

אשה כי תזריע וילדה זכר (יב,ב)
במדרש רבה (יד,א): אשה כי תזריע, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט,ה) אחור וקדם צרתני וגו', אמר רבי ישמעאל ב"ר תנחום אחור לכל המעשים וקדם לכל העונשין.
ונראה לבאר כונת המדרש, דהנה סדר הבריאה היתה מן הקל אל הכבד, בתחלה ברא הקב"ה השמים והארץ היינו הדומם. ואח"כ זיכך הקב"ה את עולמו וברא את הצומח, אילנות וכל מיני דשאים ואח"כ ברא את החי, בהמה חיות ועופות וכל מיני רמשים. ולבסוף, כשהעולם היה כבר מזוכך ומנופה ברא את מבחר היצורים את האדם. ומי שנברא מאוחר הוא בעל מדרגה יותר ויותר, ולכן הוא מושל על בעל הדרגה שלמטה הימנו. וממילא, יש לו ג"כ אחריות לשמור על מי שהוא נחות דרגא ממנו, וכן כתב בספר

אהרן שיף
רב אב"ד דקהלה החרדית
"מחזיקי הדת"
אנטווערפן יצ"ו
בס"ד, ערב ר"ח אשר בו ישועות מקיפות תשפ"ב לפ"ק
אל כבוד תושבי עירנו הע"י, כ"א בשמו הטוב יבורך,
המצוה והחובה להתעסק בשידוכים היא גדולה עד אין לשער, והיא מן המצוות שהותר לדבר בה אף בשבת (או"ח סי' ש"ו ס"ו) אף שלא לכל מצוה הותר כן (משנה ברורה שם סק"א), אבל ההתעסקות לנכון צריכה לימוד, הן להורים העומדים לפני שידוכי צאצאיהם, והן להמדוברים והמדוברות לדעת כיצד לשקול במאזניים על פי תורה את גישתם והחלטתם, והן לכל העוסקים בעניני שידוכים לאחרים, והן לכל הכלל כולו הנדרש מפעם לפעם ליתן אינפורמציה, שמוטל לדעת כיצד למלא תפקיד נשגב זה ולבנות עולמות ולא להיכשל הלילה מחוסר הבנה והדרכה.
ובזה הנני מבקש מתושבי עירנו שיחיו, אלו שיש להם בנים או בנות בגיל השידוכים, ואלו שכבר עוסקים בעניני שידוכים וכלל התושבים, להתפנות מעיסוקיהם ולהשתתף באסיפה נחוצה זו שהתועלת ממנה תהיה בע"ה גדולה מאד לאין שיעור, וידעו את הדרך ילכו בה.
והשי"ת יהא בעזרנו שנוכה בחודש זה לישועות כלליות ופרטיות, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות ונזכה עוד השנה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בבנין בית הבחירה בב"א.
הכו"ח בברכה לכל המשתתפים
האסיפה תתקיים אי"ה ביום ג' מצורע באולם זכרון משה בשעה 20.45 בדיוק

א יוציא ווארט

ולא תותירו ממנו עד בקר (פרשת החודש)
 דא שטייט "ולא תותירו", און אין פרשת
 בהעלתך לגבי פסח שני שטייט "לא ישאירו",
 וואס איז דער חילוק?
 נאר פסח ראשון, וואס מען האט צוערשט
 געדארפט עסען דעם קרבן חגיגה, און דערנאך
 ווען מען איז שוין זאט, דעם קרבן פסח, האט
 געקענט איבערבלייבען, ווייל מען האט נישט
 מעהר געהאט קיין אפעטיט, אויף דעם פאסט
 דער לשון "לא תותירו", מה שאין כן פסח שני,
 וואס איז געווען געשמאק, ווייל מען האט נישט
 געהאט קיין חגיגה ערשט. האט מען געוואלט
 איבערלאזען אויך אויף צו מארגענס צו קענען
 עסען דערפון, אויף דעם פאסט דער לשון "לא
 ישאירו".
 (הכתב והקבלה)

אחוזים יהודים הנמצאים בארץ רוסיא.
 ...אחינו כולנו בני ישראל בלי הבדל מבט שאיפה
 ומפלגה עומדים אנחנו הכן לקראת ליל התקדש
 חג הגאולה, אשר השם יתברך הוציאנו מעבדות
 לחרות מאפילה לאור גדול, האם בלילה הזה אחינו
 ואחיותינו, בנייהם ובנותיהם היושבים במדינת רוסיא
 ישבו ח"ו עטופים ברעב נשברים ונדכאים ויבכו במר
 (המשך בעמוד א)

מתוך לוח הקהלה (המשך)

המנחה, ולא לאחר יותר מהרגע שאומרים מזמור
 שיר ליום השבת באותו בית המדרש שבעלה מתפלל
 שם (דהיינו, בדרך כלל 15 מינוט לאחר פלג המנחה,
 וביו"ט שחל בשבת ובשבת חול המועד 5 מינוט לאחר
 פלג המנחה), ולאחר צאת הכוכבים קורין עוד פעם
 קריאת שמע.

ערבית, כנהוג, בשמונה עשרה יעלה ויבוא.

שחרית, של שבת כנהוג, בשמונה עשרה יעלה ויבוא,
 חזרת הש"ץ, פיוטים לפרשת החודש, חצי הלל, קדיש
 תתקבל, ש"ך יום, (ברכי נפשי), מוציאין ג' ספרי
 תורה, בראשון קורין ששה קרואים בפרשת השבוע,
 מניחין ס"ת השני על הבימה, מגביהין ספר תורה
 הראשון, וקורין לשביעי בספר תורה השני בפרשת
 פינחס "וביום השבת... ובראשי חדשיכם" עד "ונסכו",
 מניחים ספר תורה השלישי על הבימה, ואומרים חצי
 קדיש על השני והשלישי, מגביהין ספר תורה השני
 וקורין למפטיר בספר השלישי בפרשת בא מן "ויאמר
 ה' וכו' החודש הזה" עד "תאכלו מצות", ומפטירין
 "כל העם הארץ" (יחזקאל מה) עד "לא יפוצו עמי איש
 מאחותו", יקום פרקן. אין אומרים אב הרחמים.
 אשרי, יהללו, מזמור לדוד, ובנוחה, חצי קדיש.

מוסף, כנהוג, שמונה עשרה של שבת וראש חודש,
 אתה יצרת, חזרת הש"ץ, פיוטים, קדיש תתקבל, אין
 כא-להינו, עלינו, אנעים זמירות ("א אחר שחרית).

פרשת נשיאים: מראש חודש ניסן ואילך יש נוהגים
 לקרות בכל יום אחר התפלה פרשת נשיאי היום
 מחנוכת המזבח (יש קורין בספר תורה יש אומרים שלא
 מתוך ספר תורה). ביום הראשון מתחיל מן "יהי ביום
 כלות משה", ויש מתחילין מן ברכת כהנים. וביום ה"ב
 קורין עד סוף פרשת נשא, ויש קורין עד "כן עשה את
 המנורה" (שבפרשת בהעלתך), ויש קורין פרשת בהעלתך
 עד "כן עשה את המנורה" ביום י"ג בניסן.

מנחה, כנהוג, בשמונה עשרה יעלה ויבוא, אין אומרים
 צדקתך.

מוצאי שבת: 21.08 (לשיטת ר"ת: 21.29)

בכל חודש ניסן אין אומרים תחנון, לא צדוק הדין, ולא
 יה"ר שאחר קריאת התורה, ואין אומרים אב הרחמים
 (חוץ מימי הספירה שיש אומרים), ולא צדקתך, אבל
 א"ל ארך אפים ולמנצח אומרים, (ובקצת מקומות גם
 א"ל ארך אפים אין אומרים).

יש נוהגים שלא לאכול מצה מראש חודש ואילך, ויש
 נוהגין מפורים ואילך.

ברכת האילנות: היוצא בימי ניסן ורואה אילנות מאכל
 שמוציאין פרח, מברך ברכת "שלא חיסר בעולמו וכו'".

תקופת ניסן: ליל ו', אור לז' ניסן, בשעה 0.00

שבת פ' מצורע, ח' ניסן, שבת הגדול

הדלקת הנרות: 20.08 פלג המנחה: 19.04 (פלג ב: 20.01)

ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח

(שו"ע או"ח סימן תכט סעיף א בהגה)

עובדות וסיפורים מגדולי ישראל בענין קמחא דפסחא

השיב לו שיעשה מה שאומר, והוא עזרו להכניס את
 הארגז לתוך העגלה, וכן צוה לו שיקח כל הפירות
 והעופות השחוטות והשומן, כל המוכן על הפסח,
 ושלחו לביתו.

הבוקר אור והרבנית יצאה לחצר הבית. התחילה
 לומר שגנבים לקחו כל אשר בבית. והוא הרגיעה
 שאין להצטער על זה. ותיכף נתפרסם בעיר שגנב
 כל אשר בבית. ותיכף בני העיר הביאו מחדש ככל
 אשר הדרוש על פסח. (מפנקס הסיפורים בכת"י של
 הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל).

(היו מספרים ח"א, עמ' רנב)

מקדים רפואה

הרב הצדיק ר' ליב הנקרא שפאלער זיידע
 ז"ל, פעם אחד אחר חג הפורים נסע לכל העיירות
 הסמוכים לשפאלע, וקנה הרבה חטים על פסח, גם
 טחן את החטים, והעולם לא היו יודעים מה מעשהו
 בזה, עבור מי הוא צריך את הקמח של פסח הרבה
 כזה, עד אשר נשמע שלשה ימים קודם חג הפסח,
 שנשרפה עיר אחת סמוך לשפאלע, ויצאו כולם
 נקי מנכסיהם, ומכל שכן שלא היו להם מצות על
 חג הפסח, ונסע תיכף הרב משפאלע ז"ל להעיר
 הזאת עם הקמח של פסח, ואפה מצות עבור כל
 העיר הזאת, וראו כל ישראל אשר הוא כבר ידע מה
 שנחתם הגזר דין ר"ל, והכין רפואה להמכה זי"ע.

(אמונות צדיקים, אות קד)

הקושיה חזרה למקומה

מספרים על יהודי עני שנכנס לפני חג הפסח אל
 הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע א ואמר: "בימים אלה
 באים כולם אל הרב לשאול שאלות בהלכות הפסח.
 גם לי יש שאלה גדולה: מה נאכל?"

הביט הצדיק בפניו הכחשות והמורעבות של
 היהודי ואמר: "אתרץ לך את קושייתך", ובתוך כך
 הוציא מטבע מכיסו ונתנו לו. למחרת חזר העני
 בעיניים מושפלות אל רבי דוד ואמר: "רבי, התירוץ
 שקיבלתי ממנו אתמול כבר לא נותר ממנו מאום,
 והקושיה הקשה חזרה למקומה". הרבי חיך והוסיף
 לו כהנה וכהנה. (סיפורי צדיקים)

ליהודי רוסיא

דאגה רבה דאגו גדולי ישראל בעתות צר ומצוק
 ל'קמחא דפסחא'. עם השתלטותם של שלטון
 הסובייטים ברוסיה, נותרו שלומי אמוני ישראל בצר
 ומצוק בכל העניים ובפרט בעיני המצות. לקראת
 חג הפסח נרתמו לעזרתם גדולי ישראל ובראשם מרן
 החפץ חיים זצ"ל והגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי
 זצ"ל, ואף עזרו את הציבור כולו למפעל עזרה זה
 בקול קורא שהוציאו בחתימת כמה מגדולי הרבנים
 בדורם, וזה לשון הכרוז:

"אל אחינו בכל אתר ואתר: "עת קרב זמן
 חירותנו הבע"ל מגיע קול שועת עמנו וזעקתם
 מרוסיא, שם דאגה נוראה מעיקה על לבם וממרתת
 חיי כל איש ישראל, הדאגה ע"ד הספקת מצה
 למועד חג הפסח למאות אלפים משפחות יהודים
 עניים, אשר אין להם במה לקנות מצות ולעשות
 חג הפסח.

סיבת הדאגה הוא העוני הגדול בין אחינו
 ברוסיא, שמתו פרנסותיהם זה שנות מספר וכל יסוד
 כלכלי נשמת מתחתם וכמה מאות אלפים משפחות
 מחוסרי לחם ממש, והשנה - גברו העוני והריש
 ודכאו גופן ונפשם של אחינו, ד' ירחם. נוסף על כן,
 השתא הקמח לאפות המצה אינו מצוי כלל, כי השנה
 הזאת היא שנת בצורת במדינת רוסיא, קמח אין, גם
 בעד כסף אי אפשר להשיגו, ובכל הערים חוסר לחם,
 וצרכי אוכל נפש ניתנים רק בקצבה מסוימת בלתי
 מספקת, ולמצה אין קמח כלל...

לפי הספירה האחרונה שהייתה במדינת רוסיא
 עולה מספר בני ישראל שני מיליאן ושבע מאות
 אלפים נפש, כן ירבו, מצה לפסח דרושה לתשעים

מה ההבדל

הגאון רבי יצחק שמלקיש זצ"ל רבה של לבוב,
 אמר, שלפני חג הפסח יש לו לכל רב שתי דאגות,
 דאגה אחת איזו דרשה ידרוש בשבת הגדול, ודאגה
 שניה מהיכן להשיג את צרכי הפסח המרובים
 לעניים. אלא שבנוגע לדרשה אין הדאגה כל כך
 גדולה, כי אפשר לדרוש פחות או יותר את הדרשה
 של אשתקד, וחזקה על בעלי הבתים שאינם למדנים
 וזכרנים כל כך, שלא יזכרו מה שדרש הרב אשתקד
 ויכנס ויצא מהדרשה בשלום. אבל צרכי הפסח
 מוכרחים להיות חדשים, ומהיכן להשיגם?

(אוצר החג, עמ' כב)

נתן לו הכל

סיפר הגאון רבי ישעיה ווינגראד זצ"ל: עובדא
 הוה בבעל הבית עשיר גדול שירד ממצבו מאד,
 והיה מסתיר הענין כדי שלא ידע אדם מזה. ויהי כי
 קרבו הימים לחג, התחילה אשתו להציץ לו, מה יהי'
 שאין לנו כלום על חג הפסח? הוא הרגיעה ואמר:
 הש"ית יעזור.

לבסוף כשהיו שני ימים לפני הפסח, אמרה לו
 אשתו הרי למחרת ערב פסח ומה יהיה עמנו כי
 הבית ריקם. הלך הבעה"ב להגרי"ד בעל ה"בית הלוי"
 וסיפר לו בסוד, כי אין לו כלום על הפסח. אמר לו
 ה"בית הלוי" שיבוא עם עגלה כחצות הלילה, ואז
 יראה עצה עבורו. וכן היה, כשהרבנית כבר ישנה
 אמר ה"בית הלוי" להאיש שיקח הארגז מצה שהיה
 מוכן שם לפסח, והוא נבהל כיצד יעשה כזאת. אבל

ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב וגו'
 לע"נ ר' נפתלי צבי ב"ר ישראל הלוי ע"ה מאנטל
 נלב"ע י"ט אדר ב' תשמ"א
 זוג מרת וריזא ב"ר שאול ע"ה מאנטל-פינקלשטיין
 נלב"ע א' ניסן תשט"ז
 ת.נ.צ.ב.ה

בין שני צור וצור

א' ניסן

ב'תמ"ט: דב וביהוא בני אהרן הכהן
 תקס"ו: רבי שמואל [ב"ר נתן נטע] קעלין - מחצית השקל
 תרנ"ב: רבי אלימלך [ב"ר חיים מאיר יחיאל] מגראדזיסק
 - אמרי אלימלך
 תרפ"ח: רבי משה יוסף [ב"ר מיכאל] הופמאן - הדיין
 מפאפא

ב' ניסן

תר"פ: רבי שלום דובער [ב"ר שמואל] שניאורסאהן -
 האדמו"ר מליובאוויטש
 תשכ"ח: רבי יעקב יוסף [ב"ר דוד] טווערסקי - האדמו"ר
 מסקווירא

ג' ניסן

תקפ"ב: רבי בנימין זאב וואלף [ב"ר יחיאל מיכל] מזבאריז
 - רזין דאורייתא

ד' ניסן

תרנ"ה: רבי יוחנן [ב"ר מרדכי] טווערסקי - האדמו"ר
 מראחמיסטריווקא

ה' ניסן

תקפ"ה: רבי אברהם יהושע העשיל [ב"ר שמואל]
 מאפסא - אוהב ישראל
 תרס"ב: רבי שניאור זלמן [ב"ר שלמה] ליאדייר - תורת
 חסד
 תרפ"ד: רבי צבי אלימלך [ב"ר דוד] שפירא - האדמו"ר
 מבלאזוב

ו' ניסן

תק"ד: רבי חיים [ב"ר משה] אבולעפיה
 תרפ"ח: רבי מאיר דן [ב"ר חיים יצחק] פלאצקי - רב דק"ק
 דוואהרט - כלי חמדה
 תש"ז: רבי אהרן [ב"ר שמואל יעקב] ראטה מבערגעסאז
 - שומר אמונים

ז' ניסן

תק"ד: רבי יצחק [ב"ר יוסף] מדראהאביטש

ברכת האילנות

ייראוך עם שמש
תפלת שחרית בימות החול כותיקין
בביהמ"ד פשעווארסק
בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' מצורע בשעה 6.44

שמות לגניזה

ביום א' פרשת מצורע הבעל"ט
ב' ניסן (3 אפריל למספרם)
בין השעות 15.00 - 11.00 לפנה"צ
במגרש החניה (פארקינג ג)
שעל יד ביהכ"ס הגדול אסטען

את הקרטונים המיוחדים אפשר להשיג
במשרד הקהלה ובמקום

הרוצים למסור ספרים שלמים לגניזה
יתקשרו למס': 0488-052.516

הופיע

קונטרס הקהלה לפסח תשפ"ב

הכולל: זמנים, הלכות ומנהגים, ורשימת
תרופות ושאר מוצרים המתורים בפסח.

עם תוספת מיוחדת בשפה האנגלית

חברי הקהילה קבלוהו בדואר

אפשר לקבלו במשרד הקהילה

מעות חטיין. ופגשו בדרך אדם עתיר נכסים ודרש
מעמו סכום נכבד עבור נצרכים לכבוד חג המצות.
והלה היסס והתחמק, אמר לו הרה"ק: "ממה הינך
חושש, אתן לך שטר התחייבות חתום משני ערבים
נכבדים - הרמב"ם כתב בהלכות מתנות עניים,
שלעולם אין אדם מעני מן הצדקה, ואין שום היזק
ודבר רע מן הצדקה. הבטחה זו הכפיל לכתוב
ולהשמיענו ה'בית יוסף' בתחלת הלכות צדקה. אם
כן - סיים הרה"ק, ממה אתה ירא?!..."
(מאמר "מעות חטיין")

אשר יצא לפניהם

כה מסופר על כ"ק האדמו"ר הבבא סאלי זי"ע:
לב רחום וחונן היה וברגש יהודי כאב את כאבם של
העניים והאומללים. ולפיכך מלבד שהיה מפריש
מעשר מהכסותיו בפרטיות, היו כספי הפדיונות
שניתנו לו מיועדות לחלוקה לנצרכים. ובפרט בערבי
החגים היה רבנו דואג לכל צרכם ומלבד מצרכי
מזון היה דואג שיתפרו בגדים וגאלביות חדשות
ומהודרות לכבוד החג.

כבר משבת החודש הקדים לזרז את ה"קמחא
דפסחא", ומנהגו היה לערוך בשבת זו מגבית למען
"קמחא דפסחא" והוא עצמו היה התורם הראשון,
בכדי שממנו יראו וכן יעשו. אף כשנעדר באחד
השנים, כששהה מחוץ לעיר בשבת החודש, בקש
מאת הגבאי שיערוך את המגבית כרגיל ונקב בסכום
תרומתו הראשונית במגבית. כשחזר לעיר לליל
ערב בדיקת חמץ התעניין אצל הגבאי כמה נאסף
במגבית, הגבאי נקב בסכום של פרנק שכבר הספיק
אף לחלק לעניים.

מששמע האדמו"ר תמה לפשר הסכום המועט
יחסית, וכי מה יספיק סכום זה לעניים הרבים בעת
שהיוקר מאמיר. ומיד הוציא מאורונו סכום כסף
כאותו סכום ובקש לגבאי שיחלק עוד באותו לילה
את הסכום בעילום שם. יצא הגבאי וסבב מבית לבית
והילק את הכסף כבקשת האדמו"ר, כשחזר לבית
בשעות הקטנות של הלילה, מצא את האדמו"ר יושב
ומצפה לשובו ולא שכב אף לנוח עד שידע בבירור
כי כל העניים קבלו את חלקם.

ופעם אחרת כשהגיע לעיר בערב החג ממש,
שאל אם תפרו את הבגדים לעניים כרגיל, ענו לו בני
הבית שלא תפרו עדיין. על אתר חייבם רבנו לקנות
(המשך בעמוד ד')



צו דער יידישער באפעלקערונג אין אנטווערפן

טייערער פריינד,

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך דער יום טוב פון חג הפסח הבעל"ט, בעטען מיר דעם אנטווערפענער ישוב,
צו עפענען די הערצער און זיך צו באטייליגען מיט א ברייטע האנט אויף "קמחא דפסחא".

מיט דעם וועט איר ערמעגליכען אז אזעלכע יידען וואס האבען נישט,
זאלען אויך קענען זיצען ווי אנדערע פסח ביים סדר נאכט.

דערפאר וועט אייך השי"ת געבען פיל געזונט נחת און הצלחה אין אלעם.

מיר טיילען מיט די ליסטע פון די "צענטראלע" פארשטעהער און עסקנים,
וועלכע האבען דאס רעכט זיך צו ווענדען צו אייך קאסירען אייערע נדבה.

הרב נ. געלדציילער, ר' י. קאניג, הרב ב. וסינג, ר' ש. גלייכער, ר' ב. פפנהיים, ר' חיים שמחה דאוידאוויטשי,
ר' ש. רובינשטיין, ר' ג. ה. (הארי) פערל, ר' י. ד. קארנגוט, ר' ש. במברגר, ר' ש. דאום, ר' נ. מייזלער

אהרן שיף

רב אב"ד קהילה החרדית
"מחזיקי הדת"
אנטווערפען יצ"ו

בס"ד, י"א לחודש אדר השני תשפ"ב לפ"ק

אל כבוד תושבי עירנו, רודפי צדקה וחסד הע"י,

הנני בזה בעד קופת הצדקה קמחא דפסחא דעירנו שע"י
הצענטראלע, המשותפת לכל תושבי העיר בלי יוצא מן הכלל, אשר אך
למותר להסביר החובה המוטלת על כל אחד ואחד להשתתף בה, כמובא
ברמ"א (סי' תכ"ט ס"א), והנה משנה לשנה היוקר מאמיר וצרכי עמך
ישראל מרובין, ומשפחות רבות בעירנו מתקשות לרכוש את צרכי החג
המינימאליים, ושלא לדבר על רכישת בגדים ונעליים לילדים לכבוד יו"ט.

אשר ע"כ הנני לעורר בזה את לבב כל תושבי עירנו שיחיו בדבר החובה
והזכות להיות נמנין על עושי מצוה, לקבל את פני העסקנים בסבר פנים
יפות ולהשתתף בעין יפה ובנפש חפצה בסכומים הגונים.

ובודאי יקויים בכל התורמים "אם אתה משמח את שלי אני משמח
את שלך", והבתוך ברוב שפע והצלחה, ונזכה עוד השנה לאכול מן
הזבחים ומן הפסחים בבנין בית הבחירה בב"א.

המדבר בצדקה למען המצוה כי רבה

ומנהג לקנות חטים (המשך)

נפשם על גורלם המר, אשר לא תשיג ידם לאכול
מזה? האם נשב ח"ו בחיבוק ידים? החוב על כל
אדם מישראל להפריש נדבתו לשם "מעות חטים
ליהודי רוסיא"...

על מכתב זה באו על החתום מרנן ורבנן החפץ
חיים זצ"ל, הגאון רבי חיים עוזר זצ"ל, הגאון ר'
יחזקאל ליבשיץ זצ"ל אב"ד קאליש - יו"ר אגודת
הרבנים דפולין, הגאון רבי אברהם דובער כהנא
שפירא זצ"ל אבד"ק קאוונא - יו"ר אגודת הרבנים
דליטא, הגאון רבי מנחם מנדל ז"ק זצ"ל אבד"ק
ריגא - יו"ר אגודת הרבנים דלטביא, וכ"ק האדמו"ר
הריי"צ מליובאוויטש זצ"ל ששהה אז בריגא.

(מעות חטיין בקהילות ישראל)

אין נופלים על פניהם

האדמו"ר רבי מאיר מפרמישלאן זצ"ל אמר
פעם בשבת הגדול: בשלחן ערוך (סימן תכט) נפתחות
הלכות פסח תחת הכותרת "אין נופלים על פניהם כל
ניסן ובו שני סעיפים", ובראש סימן זה כותב הרמ"א
רבי משה איסרליש, "ומנהג לקנות חטים לחלקם
לעניים לצורך פסח". לכאורה - שא לא רבי מאיר - מה
ענין חלוקת חטים לעניים אצל נפילת אפים? אלא כך
אומר הרמ"א: מה לי אם אתה נופל על פניך אם לא,
העיקר שתדאג נא לספק צרכיהם של עניים, שלא
יצטרכו הם, העניים, ליפול על פניהם בחודש ניסן,
בחג החירות הקדוש. (היו מספרים ח"א, עמ' רמט)

לבקש עצה

החורף חלף חיש מהר. הגיעה העונה של פרוס
הפסח. רבה של סמילוביץ הרב ר' בצלאל הכהן
זייעיק ז"ל, חזר, כנהוג, בלויית כמה בעלי בתים, על
פני העיירה, כדי לקבץ מעות חטים. שער הקמח

שיעורה של מצה

פעם דרש רבי אייזל חריף בבית הכנסת בשבת
הגדול שלפני הפסח. דרשתו היתה בהלכות הפסח,
דרשה ארוכה ומלומדת בעניינים הקשורים באפיית
המצות. תלמידי החכמים שבקהל השומעים ראו
נחת מדבריו, ואולם, בצאתו את בית הכנסת, נטפל
אליו צעיר, עני מרוד ואמר לו: "איזו טובה תצמח
לי מלימוד ההלכות הקשורות במצה ובפסח, אם
אין ידי משיגה קניית מצה כלשהי? הכסף שקבלתי
מ'קמחא דפסחא' כבר הוצא על דברים אחרים
שהצטרכתי מחמת מחלתה של אשתי".

שמע רבי אייזל את דברי העני, חזר לבית
הכנסת, קרא שוב לקהל ואמר: "שיעורה האמיתי
של מצה הוא: עד שלא נשיג שיהיו מצות לכל אחד
ואחד, ולובני ביתו, לא נצא ידי חובת מצה בפסח".
(רבי אייזל חריף)

שני ערבים

באחת מן השנים, בפרוס ימי חודש ניסן, סבב
הרב הקדוש רבי שמואל מקאמינקא זי"ע לגבות

אפשר לקבל את ה"שבת בשבתו"
דרך E-mail - נא לפנות:
shabato.antwerpen@gmail.com



ברכות והודאות

על ראש ידידנו היקר, עוסק בצרכי ציבור, העומד לימינו ולימין מרן הרב שליט"א בכל עת ועונה בלב ונפש חפיצה

הר"ר שמחה שארף הי"ו
איתן מושבו בעיר ניו יארק

לרגל יום שמחת לבו בהכנסת ספר תורה
לעלוי נשמות הוריו החשובים ע"ה ולעלוי נשמת בנו היקר ע"ה
הר"ר שיזכה להמשיך במעשיו הטובים מתוך בריות גופא ונהורא מעליא
בברכת ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת
ועד המקוה



ביהמ"ד "בית יצחק" פשעווארסק

בעז"ה יתיקיים בבית מדרשו
מנין לתפלת מנחה
בכל יום (א-ה) בשעה 14.30

החג כגון מצות, בשר, יין וכדו'. ענה החסיד, אה סליחה, לא שיערתי שהרבי מתכוין לזה, בזה אין לי עדיין כלום, איך האב נאך גארנישט...

(לקט דברים של טעם)

משכיל אל דל

קובע ברכה לעצמו עוצם חסדו וטובו של מרן (הרה"ק רבי מנחם מענדל) מפריסטיק לכל אשר בשם ישראל יכונה. רך הלבב היה, ואהבה בלי מצרים אהב את בני א-ל חי. כקטן כגדול, חשוב היה בעיניו כל איש ישראל. כן נטה שכמו בתשוקה עזו לעמוד לימין אביו ולפרוש כנפי חסדו עליו ככל אפשרות. הוויל כספיו לעניים, סמך לכל הנופלים, והשכיל אל דל. מעשה בנגיד ושוע אחד בפריסטיק, אשר נהפך עליו הגלגל ומטה ידו והיה עני מרוד. כלפי חוץ התנהג כמקדם ולא ידע איש את מצבו המר, אבל מרן מפריסטיק הרגיש והכיר בדבר. בפרוס הפסח קרא אותו אל ביתו פנימה, ופתח תיבת השלחן ששם היה מוכן מבעוד יום ממנו רב, והתחנן לפניו לקחת משם מלא חפניו. מרן הסב את עצמו לצד אחר מביתו להביט על האומלל, והלה מילא את אסמיו שבע. (דברי חנה השלם חי"ב, עמ' טז)

עולם חסד יבנה

מסופר על הגאון רבי שמואל סלאנט זצ"ל: ביום מלאת לו שבעים שנה, נתן לגבאי צדקה שבעים נאפוליונים של זהב עבור קמחא דפסחא לעניים, וביום מלאת לו שמונים שנה, נתן שמונים נאפוליונים של זהב, וביום מלאת לו תשעים שנה יסדו ראשי הציבור את המפעל "אוצר החסד קרן שמואל", הנושא את שמו כשי יולדתו, והוא הביע להם במכתבו את תודתו והוקרתו ונתן את עידודו למפעל החסד.

(ספר היובל - כבוד חכמים, עמ' קצט)
(המשך בעמוד ה)

ומנהג לקנות חטים (המשך)

את הבדים ולגזור לפי המדות לכל הפחות ולתפור מיד אחר המועד. ותמיד היה האדמו"ר מתבטא ואומר כי הוא חלש מאוד בצדקותיו לעומת מו"ז אדמו"ר מסעוד זיע"א, "אבי ע"ה היה לזה ברבית מהגוים ומחלק לעניים, ואילו אני נותן רק ממה שיש לי, וגם זה לא לפי מה שצריך".
(מעות חיטין בקהילות ישראל)

איזה פנים

פעם נכנס הבית אברהם במקום שברירו שם החטים ואמר לבנו יחידו הרבי הצעיר: אצלי בשלחן

ספר "מקור טהרה"

אוצר הספרים היהודי נתעשר עם הופעתו לאור עולם של הספר רב האיכות "מקור טהרה", שחובר ע"י הרה"ג ר' אשר חיים שטרנבוך שליט"א, מו"ץ דקהלתנו ורב ביהמ"ד "אהל יעקב".

הספר שחובר בעיקרו על הלכות טהרה, כבר יצא לאור בכמה מהדורות ונתקבל באהדה רבה, ועתה נדפס במהדורה מחודשת, ושלשה ספרים נפתחו בו, על הלכות נשואין, טהרה ויחוד, מלוקטים מספרי הראשונים והאחרונים ומגדולי המורים בדור האחרון, בסדר נכון ובשפה ברורה. ההלכות והמנהגים שבספר נסדרו בצורה מפורטת, ומיועדים הן לחתן עצמו והן למחותנים, וכן לאברכים לאחר חתונתם, וכל המעיין בהם ימצא לפניו משנה סדורה וערוכה בכל אחד משלשת החלקים.

חלק הנישואין כולל: המנהגים בגמר השידוך, נוסח שטר זכרון דברים ושטר תנאים, השבת והשבוע שקודם החתונה, יום החופה, נוסח הכתובה, ההכנות לחופה והחופה, חדר היחוד, סעודת הנישואין, מצוה טאנץ, שבעת ימי המשתה ושבע הברכות.

החלק השני כולל כל עניני טהרה והנהגת הבית, והחלק השלישי כולל עניני יחוד, אופני האיסור ואופני היתר, דוגמאות שכיחות כגון בייביסיטינג, בעלי מלאכה, עבודה במשרד, ביקור אצל רופא ועוד, הכל מסודר בלשון פשוט וערוך בטוב טעם ודעת, בסדר נכון, עם מקורות נאמנים על כל פרט ופרט.

הספר נתעטר בהסכמותיהם הנהלבות של גדולי הפוסקים, בראש וראשונה הגה"צ רבי אפרים פישל הערשקאוויטש זצ"ל, שעל ידיו זכה המחבר שליט"א לצקת מים ונתעטר ממנו בכתר ההוראה, וכן מאביו הראב"ד דקהלתנו זצ"ל, ולהבחל"ח מחותנו הרה"צ רבי דוד שפיגל האדמו"ר מאסטראווע-קאלושין שליט"א, ובמהדורה הנוכחית נוספו הסכמותיהם של דודו של הרב המחבר הגה"צ רבי משה שטרנבוך שליט"א, ראב"ד הבד"ץ של העדה החרדית, ושל מרן הרב שליט"א, כולם כאחד מפארים ומהללים את פרי ידיו של המחבר שליט"א.

הנהלת הקהלה מאחלת להרב המחבר שליט"א שיזכה להמשיך להפיץ מעינותיו הוצה להגדיל תורה ולהאדירה מתוך רוב שמחה ונחת, הוא וב"ב הגלויים אליו מתוך בריאות הגוה"נ, הרחבת הדעת וכט"ס.

דברי התעוררות על חובת "קמחא דפסחא"

מספה"ק "קב הישר" פרק צא

לביה כמסכנא. ואמר רבי שמעון בן יוחאי: תא חזי, כל אנון בני עלמא אתחזין קמיה קדשא ברין הוא בגופא ונפשא, ומסכנא לא אתחזי אלא בנפשא בלחודי, והקדוש ברוך הוא קריב לנפשא יתיר.

...והנה ראיתי מכשול גדול במדינות פולין בין הגבאים, שכל אחד מחזיק חדש, ומדי חדש בחדשו יש גבאי אחר, ובהגיע חדש ניסן וחדש תשרי, אשר צרכי העניים הם מרבים, מוציאים שאר הגבאים את ראשם מעסק הגבאות, ואומרים להעניים הבאים לפנייהם: מה לכם אלי?! הלא יש גבאי החדש לפניך, ועליו הוא מטל לצאת ידי חובתו בחדש זה! והעושה בן הוא מכער מאד, והלא על כל הגבאים הדבר מטל לעבד עבודת הקדוש, בכסף וישאו - ומה יעשה הגבאי חדש? לפעמים אין יכלת בידו להלוות מכיסו למעות צדקה, ואין לו שום מעות בכיס של צדקה.

ואם בן, והרי עבודה זו עבודת הקדוש הוא, נחשב בעבודת מלך בשר ודם, המטל על איש דבר יום ביומו ושות בשבתו וחדש בחדשו, ואין אותו איש יוכל לומר: הרי פטור אני בחדש זה, ועלי המלאכה לגמר בחדש אחר, ולמה יעשה בן, חס ושלום, בעבודת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? על בן צריכים כל הגבאים לעשות אספה ולפקח ולענין היטב בצרכי העניים והאביונים, ובגלל הדבר הזה יברך ה' אותם בכל מעשה ידיהם, ויזכו לראות בנין ציון וירושלים, אמן בן יהי רצון. מורי ורבי מורנו הרב רבי יוסף, זכרונו לברכה.

וצריכין לתן צדקה ופרנסה לעניים, כי בפסח נדונים על התבואה. ואיתא בזהר חדש פרשת בראשית: בפסח נדונים על התבואה. ופריך: מאי קא משמע לך? אמר רבי יצחק: על התבואה ממש. דאמר רבי יצחק: בשנה שעברה נתן להם הקדוש ברוך הוא תבואה כדי ספוקא לעלמא, והנה בשרואה הקדוש ברוך הוא, שהבריות לא יצאו ידי חובתן בעשית הצדקה, נגד השפע טובה שנתן להם הקדוש ברוך הוא בתבואה, והבריות לא נתנו מעשר כהן, ולא יחבי מניה למסכנא כהן וליתמי ולא למנה, כד אתי פסח, דאין הקדוש ברוך הוא לכל עלמא על ההוא תבואה, דיהיב להו בשתא דעברה.

על בן יתבונן האדם היטב בכל חדש ניסן, אם יצא ידי חובתו היטב במצוה של צדקה נגד ההשפעה, שקבל מהקדוש ברוך הוא, ועל אחת כמה וכמה מטל על ראשי עדת עם קדש להתבונן היטב על השנה שעברה, ומכל שכן על שנה הבאה, בפרט לצרף חג הגדול הקדוש כמו חג הפסח, שצרכי העולם הן מרביין, וכל בני ישראל שוים הן בתקף הנס - עני ועשיר יחדו, מחיבים במצות ומרור ורבע כוסות ושאר צרכי יום טוב. ובוא וראה מה שכתב בזהר פרשת בשלח, על התעוררות השגחה עניים ואביונים: אמר רבי חייא: תמהיל על האי קרא (תהלים טל, ל): "כי שומע אל אביונים ה'". וכי אל אביונים שומע, ולא לאתרא? אמר רבי שמעון: בגין דאביונים קרובין הן יותר למלא, דכתיב: "לב נשבר ונדקף א-להים לא תבזה". ולית לה בעלמא דאיהו תביר

הספד ועצרת התעוררות

במלאת השבעה להסתלקות מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל

ביום ב' פר' תזריע לקראת ערב התאספו מאות מתושבי עירנו שיחי', ובראשם רבנים ומרביצי תורה, למספד מר ועצרת התעוררות ככלות השבעה להסתלקותו של שר התורה מרן הגאון רבי חיים קניבסקי זצוק"ל, ולאור הטרגדיה הקשה שפקדה את עירנו.

לאחר תפלת מנחה נאמרו שני פרקי תהלים, כשלפני התיבה נגש הדומ"ץ הגר"ע האניג שליט"א. אח"כ עלה מרן הרב שליט"א אל הדוכן ובמשך שעה ארוכה ביכה את האבידה הגדולה ועורר את הציבור ללכת בדרכיו.

בתחלת דבריו התנצל, שכדי להספיד אדם גדול, צריכים להיות בעצמו אדם גדול, אך לעומת זאת אמרו חז"ל (שבת קה"ב) דברים חמורים על "המתעצל בהספדו של חכם", ולכן ננסה לשרטט כמה קוים לדמותו הגבוהה לפי השגתנו הדלה, וממנו נקח לעבוד את ד' אלקינו.

הגמרא (שבת ס"ט) משווה בין אדם שנפטר לספר תורה שנשרף לגבי חיוב קריעה, וזה נאמר על כל אדם, כאשר נשמתו שהיא חלק אלוך ממעל נפרדת מהגוף, על אחת כמה וכמה בנפטר דגן, שגם גופו היה טהור וקדוש והיה בבחינת ספר תורה חי בחיים חיותו, ועל דא יאה לן למיבכא ולהוריד דמעוות.

"חכם שמת הכל קרוביו" (שבת ס"ט). לא היה בדורנו תלמיד חכם כזה שכל בית ישראל היה מחובר אליו, ואגב התחברו אלו עם אלו, כבגמרא (מ"ק כ"ה) שכשנפטרו רבה ורבי יוסף נפלו הגשרים שעל נהר פרת, וכבאורו של מרן הרב הגר"ח קרייסוויטרה זצ"ל.

הנפטר היה כל כולו תורה, ומעולם לא הסיח דעתו ממנה, עד שכל עניני העוה"ז לא תפסו אצלו מקום כלל וכל שיחו ושיגו היו אך ורק בתורה, ובהתאם לכך היו כל תשובותיו לשואלים

מבוססים אך ורק על מקור בתורה הקדושה או בדברי חז"ל.

עליו נאה לומר משמת רבי חיים בטל כבוד התורה, וזוהי אבידה שאין לה תמורה.

ובמקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו, שעם היות הזמן אצלו דבר יקר מאד, עד שתמיד היה 'בעל חוב', בכל זאת הקשיב וענה בסבלנות מיוחדת לכל הפונים אליו בשאלות ובבקשות, כהלל הזקן בערב שבת. למדרגה גבוהה כזאת לא ניתן להגיע אלא ע"י לימוד תורה לשמה.

ביתו היה לא רק מקום להשראת השכינה, אלא לגילוי השכינה, כאשר כולם נוכחו כי רוח ה' דבר בו.

ראו בחוש שנתקיימו בו מה שאמרו חכמים (סנהדרין פ"ב) איזהו בן העולם הבא ענוותן ושפל ברוך שייף עייל שייף ונפיק וגריס באורייתא תדירא ולא מחזיק טיבותא לנפשיה.

בהמשך הזכיר מרן הרב זצ"ל את הטרגדיה הקשה שארעה בעירנו, כאשר אשה צעירה נלקחה בחטף והשאירה אחריה יתומים רכים. את דבריו סיים מרן הרב שליט"א בתפלה שהנפטר הגדול ימליץ עלינו טוב במרומים עד שזוכה לביאת גואל צדק בב"א.

לאחריו נשא דברים האורח רם המעלה, הגאון רבי אהרן דוד דונר שליט"א מלונדון, אשר הטיב להביע את גודל האבידה, את גודל כח התורה שלו ואת התמדתו הפלאית, והרבה לספר כי ה' הטובה עליו, רוח הקודש גלוייה, ישועות אשר ראו בזכות ובכח תורתו, בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים, ביניהם סיפורים מבהילים ומסמרי שער, ואשר עד עכשיו היה למי לשאול את כל הספקות, כשעל הכל היתה תשובה ברורה, ועתה חסרנו כל אלה, ועלינו לנסות ללמוד מדרכיו ולקבל על עצמנו כל אחד להיטיב דרכיו במשהו.

מהו העיקר

הרב הגאון מסעמיאהלי נ"י (זצ"ל) שאל את פי הרה"ק מליסקא זי"ע אודות שידוך לבנו, והשיב הרב זי"ע בזה"ל: הנה לענין כזה צריכין בעל רוח הקודש שידע הכרוז שהכריזו בת פלוני לפלוני ואני איני בעל רוח"ק (ברוב ענותנותו אמר כן), רק רבי מרדכיילע מנאדווערנא הוא בעל רוח"ק ותשאל אותו.

ואומר לך ראיה שידוע אני בביורו שהוא בעל רוח"ק, כי פעם אחת היה הרב בקעמעטש על שבת קודש ואיש אחד מקעמעטש רצה ליסע אלי על ש"ק ושלח הרב בעדו ואמר לו שידרוש בשלומי בשמו, ויאמר לי איזה דבר תורה משמו, והוא שהמחבר בהלכות פסח מתחיל שואלים ודורשין בהלכות הפסח וכו', וכתב הרמ"א ז"ל והמנהג לקנות חטין לחלק לעניים. ולכאורה מה שייכות זה לזה כאן, ובפרט שאין דרכו של הרמ"א להוסיף כי אם לחלוק במקום שראה, ולא להגיד דבר חדש אשר אין שייך לענין שלפניו, אך לפ"ד היה כונת הרמ"א לומר, מאי איכפת לי אם תדרוש או לא, רק העיקר שתקנה חטים לחלקן לעניים.

ויהי כאשר סיפר לי החסיד הנ"ל כנ"ל הבנתי שהוא בעל רוח"ק כי בכל שבת הגדול הרגלתי להתחיל הדרשה בזה המחבר ותמיד היה קשה לי קושיא הנ"ל ותיירץ לי על נכון.

והנה קודם שבת הגדול שנה זאת ראיתי אשה אחת בכתה לפני ביתי ושאלתי להרבנית מה ועל מה זה הבכיה, והשיבה שאין לה מצות לצורך הפסח, ונזכרתי במה שאמר לי הנ"ל בשם הרה"ק רבי מרדכיילע, אך מחמת שכל איש היה טרוד במלאכתו קודם הפסח שלחתי מהרה את האשה לראות אם לא נתחמץ התנור, ובתוך כך שלחתי אחרי חתני כמה"ר יוזפא נ"י ואחרי בנותי וגם אני בעצמי הלכתי עמם לאפות מצות לצורך האשה הנ"ל. וכאשר שאלו הבעלי בתים לאן אני הולך, ולמי, וספרתי להם כנ"ל ואין רצוני להטריח בעלי בתים, מיד כלם

ברכות והודאות

על ראשם של

צוות השובי"ם והמשגיחים החשובים דקהילתנו הק'

הר"ר אהרן עקשטיין הי"ו - ראש השובי"ם

הר"ר חיים מרדכי ווייס הי"ו - שו"ב

הר"ר ניסן חיים ראטה הי"ו - שו"ב

הר"ר ישראל לב הי"ו - שו"ב

הר"ר הערשל קעללנער הי"ו - שו"ב

הר"ר מיכאל אבעלעס הי"ו

הר"ר ישראל זאב גרינפעלד הי"ו

הר"ר ישעי' גוטמאן הי"ו

הר"ר שמואל דוד גולדמן הי"ו

הר"ר דוד גרויז הי"ו

הר"ר נח ווייס הי"ו

הר"ר יואל כהן הי"ו

הר"ר בנציון לידר הי"ו

הר"ר אברהם שלמה לעדערבערגער הי"ו

הר"ר מרדכי מאיר שכטר הי"ו

הר"ר יצחק שיף הי"ו

הר"ר משה מנחם שובקס הי"ו

אשר לא חסכו כל מאמץ ובמסירות רבה בטלטולא דאורחא, התמסרו בכל כחם בכדי שנוכל לספק לציבור עונג יו"ט בשפע רב.

ברכה מיוחדת לראש הצוות

הרה"ג ר' יוסף אלי רייזמאן שליט"א

המתמסר בלב ונפש שהכל יעשה כהוגן

ובשלמות ההידור.

והברכה אחת היא

להר"ר קלמן פרוידנברגר הי"ו

על פעולותיו המרובים באירגון השחיטות

ושמחים אנו להודיע שבס"ד הצלחנו, שכעת לקראת הפסח נמצאים בחנויות כל סוגי

הבשר, בקר, עגל, כבש, הודו ועופות, טרי וגם קפוא, בשפע רב, די והותר, כל חנות לפי

הזמנתה, ויאכלו ענוים וישבעו.

בברכת א פרייליכען כשר'ן פסח

וועד הקהלה

הניחו מסחריהם ובאו עמי ובמשך חצי שעה נאפו המצות כראוי ושמחתי שמחה גדולה.

(גדולת מרדכי, עמ' כא)

זכות אחת

רבינו (כ"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים" מויוניץ) זי"ע בעצמו עמד בראש מערכה שלמה של מגבית 'קמחא דפסחא'. איזו הנאה היתה לו כששמע שגבאי הצדקה הרה"ח ר' דוד לייב שווארץ ז"ל כבר

(המשך בעמוד ו)

ספר שערי טוביה - סוגיות

מירושלים עיה"ק נתבשרנו בשורה טובה לכל שוחרי תורה בכלל ולתלמידי ומכירי הגה"צ רבי

יצחק טובי' ווייס שליט"א, כעת גאב"ד ירושלים ומלפנים ר"מ ביישיבתנו הק' ואח"כ דומ"ץ

דקהלתנו, בפרט, על היציאה לאור של הספר "שערי טוביה - חידושי סוגיות".

הספר הוא קנקן חדש מלא ישן, חידושים מקיפים וביאורים ברורים בסוגיות הש"ס

משיעוריו הנפלאים אשר השמיע בפני תלמידים מקשיבים ורשם לעצמו עלי גליון, והרי ידוע לנו שמרן המחבר שליט"א עוסק כל ימיו בהרבצת התורה וההוראה לתלמידים וכבר זכה ב"ה שיצאו ממנו הרבה פירות ופירי פירות הדומים לאילן, כן יבנו.

הנהלת הקהלה מאחלת למרן המחבר שליט"א שיזכה להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף והנפש והרחבת הדעת, ויזכה לקבל פני משיח צדקנו בב"א.

ומנהג לקנות חטים (המשך)

עצירת הסוסים

מסופר על הצדיק רבי ישעי'לע מקערסטיר זצוק"ל: קרה פעם שהפסח היה בפתח, ובכל זאת היה חסר אצל רבי ישעי' אחד המצרכים הבסיסיים ביותר שמשתמשים בהם לפסח, תפוחי אדמה, אצל

הרבי כבר נאספו הרבה עניים, הרבי ה' מודאג כי גם כסף לא היה מצוי בידו, הרבי שקע במחשבות

וכיון לבו לשמים והתחנן: רבונו של עולם עזור לי לזון את בניך.

פתאום נעצרה עגלה ליד חלונו של הרבי, והסוסים מסרבים לזוז מן המקום, לא הועילו הצעקות ואף לא המכות שהכה אותם בעל הבית, הם לא זזים

בשום אופן, הרבי פתח את החלון ושאל את בעל העגלה מה יש לך בעגלה, ענה לו בעל העגלה: תפוחי אדמה! אמר לו הרבי תרום כמה שקלים לעניים שלי

והכל יבוא על מקומו בשלום. בעל העגלה נאות לכך ומיד החלו הסוסים לדהור. (היו מספרים ח"א, עמ' רצא)

פי עשרה

בערב פסח נהג רבי אייזל חריף לעשות מאמצים מיוחדים כדי לאסוף תרומות לקמחא דפסחא',

וגודל התרומות נקבע לכל אדם על פי אומדן הגבאים. פעם בקש רבי אייזל מאחד מעשירי העיר

תרומה שנקבעה לו, והאיש מחה נמרצות: 'מדוע הם אומדים את רכוש פי עשרה מערכו הממשי?'

אומר לך, ענה לו רבי אייזל. 'לרוב, שומרים העשירים את גודל רכושם בסוד, אך שפע המותרות

שלהם חושף את גסותם לעין כל. באים הגבאים לאמוד את רכוש העשירים, ומכיון שאין להם כל דרך אחרת

לעשות זאת, אומדים הם את רכושו של כל עשיר על פי גסותו. אין זו, אפוא, אשמת הגבאי, אם גסותו של אדם גדולה פי עשרה מעושרו... (רבי אייזל חריף)

גילוי דעת

את השו"ב בים וכל צוות השחיטה. גם בררנו בכשרות מהודרות אחרות, ונודע לנו בבירור שרובם ככולם עובדים עם סוחרים חילונים ולפעמים גם עם סוחרים גויים, וזה לא משפיע כלל על הידור השחיטה הנעשה לפי כל החומרות וההידורים, ויש לנו את כל ההוכחות לכך, וחלקם ידועים ומפורסמים לרבים לכל מי שיברר.

אחרי הרבה התייעצויות הגיעו למסקנא שגם אצלנו יש למסור את ניהול עסק הגשמי של שיווק בשר ועופות לגוף שלישי שתהיה לו אינטרס כלכלי לעשות מזה עסק מצליח מניב רווחים מחד ומאיך להתחייב שיהיה תמיד בעירי שפע טרי מכל הסוגים. לגבי רמת הכשרות חשוב לציין, שכל הניהול הטכני מול צוות השו"ב, כשרות וכו', תהיה אך ורק דרך ראש צוות השחיטה (Manager) מטעם הבית דין. הצענו את התוכנית לכל הקצבים בעירנו, ולא קבלנו מהם תשובה חיובית.

בינתיים חברי וועד השחיטה עושים את העבודה ונושאים את העול הכבד של כל הנ"ל שלא על מנת לקבל פרס, וזה גוזל מהם ימים ולילות.

בעז"ה נמשיך הלאה לחפש עצות לפתור את הבעיה בתקוה שחפץ ה' בידנו יצליח, כאשר כל כוונתנו ומטרתנו בזה רק בכדי לעזור ולהקל על חברי קהלתנו ותושבי עירנו שיחיו בכבוד רב

וועד השחיטה

בא כהרגלו לעיר הגדולה בעגלה שלו, אבל כשהטעין הסחורה על העגלה ראה שאין הסוסים יכולים לילך כי היה משא כבד מאד, התחיל לחשוב בדעתו איזה דברים יפרוק מהעגלה, וראה שכל אחד מהדברים הם נחוצים מאד. אז עלה בדעתו שיפרוק מהעגלה עצמה, היינו שיקח אופן אחד מהעגלה, ובוה יקל המשא מעל הסוסים, וכמוכן מעצמו שבג' אופנים לא היו יכולים הסוסים לילך כלל, כמו כן האיש הזה שעסקו מתמוטטים, חושב מחשבות האיך להקל המשא מעליו, כי רואה שכל הצטרכויותיו נחוצים מאד הן בפרנסה והן במלבושים, מתיישב בדעתו להקל בדבר הנוגע לו לעצמו, והוא מצות צדקה, אבל האמת הוא שמצות צדקה הוא ה"אופן" שעל ידה נכסיו הולכין כנכון, ואם לוקח אופן זה ודאי לא יוכל לנסוע, ולזה אמרו חכז"ל (גיטין ז, א) אם רואה אדם שמונותיו מצומצמים יעשה עמהן צדקה, כי בזה יתרבה השפע עוד, וד"ל.

(חמדה גנוזה ח"ב, עמ' רב)

שתי הסעיפים

היה הדבר בערב פסח, שעה קלה לפני כניסת החג הקדוש, יצא מביתו, האדמו"ר רבי חיים הלבשרטאט זצ"ל מצאנז, בעל ה"דברי חיים" בדרכו לבית הטבילה. עודו צועד פנה הרבי לכל עובר ושב, וביקשו לתרום מכספו עבור "קמחא דפסחא"... משמשי שילויהו, התפלאו על הנהגתו המוזרה. הלא מזה כמה וכמה שבועות, שהרבי עוסק באיסוף תרומות וחלוקת "קמחא דפסחא", לעניי העיר ולכל דצריך ודכפין. לפי חשבונם, קבל כל נצרך בצאנז די צרכו, ודי צרכי החג. מה זה ועל מה זה, יתחיל שוב בהתרמת הציבור? פלא!

השיב להם ה"דברי חיים" תשובה קולעת: לצרכי החג - לא חסר לאף אחד מבני עירנו. כולם קבלו מתת חלקם, באופן מהודר. שמחת יום טוב, עדיין אינה בשלמותה. מדוע? שהרי כשיתבוננו במצבם, יבחינו מיד, שלמחרת, ביום אסרו חג, שוב אין הפרוטה מצויה בכיסם. מאין יבוא עזרם? מנין יקחו לחם לפי הטף? דאגה זו מונעת מהם ומבני משפחתם, שמחת החג. עלינו להוסיף על מה שקבלו כבר, בכדי שיוכלו לזון ולפרנס את בני ביתם, אף

כידוע, מאז גזירת השחיטה במדינתנו, נתקשה מאד סידור השחיטות, כשעד אז שחטו קרוב לעירנו, ומאז הגזירה לכל שחיטה צריכים לנסוע למרחקים, כמוכן עם צוות מורחב בלי לוותר על קוצו של יו"ד מההידורים המיוחדים של קהילתנו, כל האירגון של הנסיעות לשדה התעופה וחזור, טיסות, מלונות, אוכל, וכן שהבשר צריך להגיע בזמן בכדי שישאר טרי, ובכדי שיספיקו להכשיר את הכבד בזמן וכו' על אף המרחק הרב, ובכלל ענין אירגון הטרנספורט מהתם להכא שזה כרוך בקשיים ומאמצים שממש קשה להסביר בכמה מילים, וכמוכן שזה כרוך בהוצאות אדירות כפשוטו, עם הרצון מצידנו לא להעלות את מחירי הבשר על אף שההוצאות הוכפלו פי כמה ממש, הגענו למצב שבמקום שהשחיטה תהיה הכנסה לקהלה נתהפך הדבר וגרמה להפסדים מרובים, כמו"כ יש עוד כמה בעיות טכניות ולוגיסטיות שקשה לפרטם.

חשוב להדגיש שאין עוד קהילה בעולם שעוברת קשיים כאלו כמונו.

חברי וועד השחיטה ישבו שעות רבות למצוא פתרון, והלכו לברר איך זה מתנהל בקהילות/שחיטות אחרות בכל העולם, וראו שכמעט, באף מקום, הקהלה לא מתעסקת בשיווק של הבשר ובסידור מקומות שחיטה וכו', הקהלה אינו "ביזנס", וראינו שברוב המקומות יש גוף חיצוני שעוסק באירגון וסידור השחיטות, והקהלה מעמידה לרשותו

ומנהג לקנות חטים (המשך)

התחיל לחלק 'קמחא דפסחא' לנוזקים. אי אפשר לתאר את שמחתו ואת הביטוי שנתן לשמחה זו, בראותו בלילות את העגלות העמוסות מצרכים לנצרכים, ואת הרה"ח ר' יוס'ל כ"ץ נוסע עם ר' משה לייב אדלר לתנובה, כדי לקנות בהזולה כמויות גדולות של ביצים עבור הציבור. (מפי המשב"ק הרה"ח ר' מנחם אליעזר מוזס שליט"א).

פעם בערב פסח כאשר רבנו זי"ע שב מאפיית מצות, התייפח בבכי ואמר: "איך אכנס לעריכת הסדר הק' ועדיין לא שבת בתשובה". אך מיד התנחם ואמר: "זכות אחת יש בידי, שעזרתי להרבה יהודים לערוך את הסדר בהרחבה".

בליל שבת קודש פרשת ויק"פ - שבת החודש תשכ"ו, עורר רבנו זי"ע על נתינת צדקה לקמחא דפסחא' וכה אמר: "יסוד ענין הצדקה, שידעו ויחשבו שיש יהודים נוספים, וגם הם צריכים להכין לחג הפסח ונדרש לסייעם שיהיה להם באפס מה הרחבה לפסח.

פעם אמרתי בדרך הלצה: לפני פסח מניקים את הבית וסוגרים את הדלת שלא יכנס אף אחד שלא ילכלך את הטעפיקער (=שטיחים), ובליל פסח הוא פותח את הדלת לאליהו הנביא ופתאום נכנס עני, הרי הוא מתחיל לומר 'שפוך חמתך אל הגוים', שצועק עליהם שעל ידם נעשה פסח, 'כי אכל את יעקב', שהעניי אוכלים הכל, 'ואת נוהו השמו', שמלכלך את הכל... איש כזה סימן אז 'ער איז טויט', אין לו לב להרגיש אדם אחר, אין לו התקשרות להש"י, אלא צריך להיות 'כל דכפין ייתי ויכול'." (הגדש"פ "צמאה נפשי")

היא תעשיר

הרה"ק רבי סיני מזמיגראד זי"ע מביא: אומרים העולם משל על אלו בעלי בתים, שתיכף כשאין העסקים הולכים כטוב להם מתחילים למעט בעניי צדקה: לסוכן אחד שכל אנשי העיר וכל בעלי החנויות היו רגילים ליתן לו רשימה, והוא היה הולך לעיר הגדולה להביא להם סחורה. קודם "חג הפסח"

חלה לשריפה

אפשר להביא חלה לשריפה במשרד הקהלה יאקאב יאקאבס סטר. 22 מיום ה' פ' מצורע עד יום ד' י"ב ניסן בבוקר (בשעות הרגילות של המשרד)

תודה והוקרה

הננו מרגישים חובה להביע את הערכתנו מעומק הלב לעסקנים החשובים שהתמסרו בכל לבם ונפשם לעמוד לצדנו ולתמכנו בעוז רוחם, ה"ה

חברי ההבדא קדישא שיחיו

חברי "הצלה" שיחיו

עו"ד הר"ר יצחק לעסמאן שיחי'

עסקני "חי קרייזיס טיעם" שיחיו

ולכל אלו שהושיטו יד תומכת במשך כל ימי השבעה

ישלם להם ה' כפעלם הטוב, ויה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר בבתי ישראל, ובמהרה יקיצו וירגנו שוכני עפר בביאת משיח צדקנו בב"א.

משפחות שטיינבערג-גאלד

הגדה של פסח - הגדת העתיד

בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, בהתקרב ימי הפסח, מתעוררת בלבנו התשוקה והצפייה לזכות עוד בשנה זו להקריב את קרבן הפסח במועדו וכמצותו בבית מקדשנו ותפארתנו.

אמנם מעטים הם האנשים הבקיאים בסדר הקרבת הפסח ואכילתו, ובההכנה למצוה גדולה זו. על כן נתעורר א' מבחירי גידולי עירנו, הרה"ג ר' שאול יחזקאל ווייס שליט"א מעיר לונדון, בנו של הר"ר יצחק ווייס ניי"ו שו"ב דקהלתנו, ואזר כגבור חלציו, ללקט נפזרים ולסדר הגדה של פסח מיוחדת אשר בשם "הגדת העתיד" יקרא, בה יבואר כל הסדר הנוגע לקרבן הפסח, החל מיום י"ד באדר עד לאחר "נרצח" שבליל התקדש חג, דבר דבור על אופניו, שוה לכל נפש.

ואף כי אי אפשר לקבוע מסמרות בעניינים אלו, כי ישנתו כללי פסיקת ההלכה לעתיד, מ"מ טרח המחבר להציע הדברים שנמצאו בספרים המדברים מעניינים אלו, כדי שעל כל פנים נדע מה לשאול ולברר.

כן נדפס בספר סדר הגדה של פסח שבימי הגלות, מלווה בפנינים מענייני הגאולה העתידה. וכבר אתמחא גברא בספריו הקודמים "אוצר דברי המפרשים על הגש"פ" ועוד, שמוציא מתחת ידו דבר נאה ומתוקן, ואכן גם ספרו זה נתעטר בהסכמותיהם וברכותיהם הנלהבות של כמה וכמה גדולי תורה, ובראשם מרן הרב שליט"א.

הנהלת הקהלה מאחלת להרב המחבר שליט"א שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה בחבוריו הנפלאים עוד רבות בשנים מתוך הרחבת הדעת וכט"ס, והברכה אחת היא להוריו היקרים שיחיו שירוו תענוג ונחת לרוב מכל יוצ"ח שיחיו לאו"ט, וזכה כולנו יחד עוד בשנה זו לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בירושלים עיר קדשנו בביאת משיח צדקנו בב"א.

כעבור החג הקדוש.

ענין זה מרומז יפה, בדברי רבינו הרמ"א - רבי משה איסרלש זצ"ל. הרמ"א כותב בשלחן ערוך (סימן תכט, סעיף א'): "ומנהג לקנות חטים, לחלקן לעניים לצורך פסח". בסעיף שלאחריו כותב הרמ"א: "ונוהגין להרבות קצת באכילה ושתיה, ביום אחר החג, והוא אסרו חג". לכאורה, מה ענין "אסרו חג" בתחילת הלכות פסח, כשהמדובר מ"מעות חטים"? איך קפץ הרמ"א מערב פסח לאסרו חג? אך התשובה ברורה. "מעות חטים" - מצוה גדולה היא, לסייע לעניים ולנצרכים בצרכי החג. אך הדאגה מכרסמת במחו של העני - מה יהיה כעבור החג? מאין יבוא עזרי? לכך הסמיך הרמ"א את "אסרו חג", תיכף בריש הלכות פסח, להכריז לתורמי מעות חטים, שיוסיפו עוד תרומה על תרומתן, להשלים את שמחת החג של הנצרכים. (גליין פנינים)

מסכת הוריות

ב"אלף כתב" לרבי יצחק ווייס אב"ד ווערבו (רפט) מובא:

בחודש ניסן מראשית החודש עד ערב הפסח, נוהגים ללמוד מסכת הוריות. באשר בו י"ג דפים, כנגד י"ב נשיאים ושבת לוי, וגם שם בפרק שני, שקלא וטריא בגמרא ומשניות בענין חטאת הנשיא.

בהגהותיו של רבי ישכר שלמה טייכטאל בעל "משנה שכיר" לספר "אלף כתב" (קנה) מספר:

מעט שנולד לי בני דוד נ"י שהוא בכור, נהגתי ללמוד מסכת הוריות לסיים על ערב פסח. מפני טרדות המרובות בימי ניסן, בחרתי לי מסכתא זו, שמחזקת י"ב דפים, ומאז נשאר לי מנהג זה ללמוד בימי הנשיאים מסכת זו, כל יום נשיא דף אחד. אחר כך כשפגשתי בידיד לבי הגאון ציס"ע בעל כתב זה, הגיד לי שזה מנהג קדום בפרשבורג, מימי ה'חתם סופר', שלומדים מופלגים דקרתא קדישא, למדו בימי נשיאים מסכת הוריות.

מפנינים יקרים (המשך)

אין הולכים אחר הרוב, לזה בעי שיצא מספק נפל וזה רק לאחר שלשים יום. (מקור ברוך)

תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת (יב,ו)

בעטיו של חטא חוה, אשר נתפתתה לנחש ואכלה מעץ הדעת, באה הקללה של "בעצב תלדי בנים", הרי ממילא קרבנה של היולדת, שבא לכפר על השבועה שנשבעה מחמת חבלי לידה, מהוה כפרה ותיקון גם על החטא הקדמון של חוה, אשר גרם לכך.

והנה, חוה חטאה גם במחשבה, שנהנתה מדברי הנחש והאמינה להם ("ותרא האשה"), וגם

TAG		
Isabellalei 53	ANTWERP	03.500.8947
הודעה חשובה		
להלן מספרי מכשירי הטלפון של NOKIA שאפשר להכשירם		
206 / 207 / 208 / 515 / 301 / C2		
8000 4G / 6300 4G / 2720 / 800		
להלן מספרי מכשירי הטלפון של NOKIA שאין להם כלל אפשרות חיבור אינטערנעט		
100 / 106 / 107 / 108 / iKosher		

וטמא טמא יקרא (יג,מה)

פעם דרש רבי אלחנן וטרמן בבית הכנסת בברוביץ, ותקף את הציונים וגרורותיהם, כדרכו במלים בוטות וחריפות ביותר. נגש אליו אח"כ בחור מתלמידיו ושאל, הרי הגמרא בפסחים (א,ג), אומרת, "לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו, שהרי עקם הכתוב שמונה אותיות ולא הוציא דבר מגונה מפיו שנאמר מן הבהמה אשר איננה טהורה?"

ענה לו ר' אלחנן בקושיה משלו, ומדוע התורה עצמה כתבה לשון מגונה, וכתבה "וטמא טמא יקרא"? אלא כבר מבואר בדברי "בעל המאור" בפסחים, שכל מקום שצריך להזהיר את ישראל ולהפרישם מן הטומאות, אין זה לשון מגונה, אדרבה, כך היא דרכה של תורה, שהרי אין דין הוראת ההלכה כדין סיפור דברים בעלמא, ולפיכך אין צורך לברור לשון נקיה, מה גם בעת שנמצאים הרבה המטהרים את השרץ, אז בודאי החובה להכריז בריש גלי כי התורה טימאתו. לכן, כשצריך להבדיל את הטמא מן המחנה, צותה התורה "וטמא טמא יקרא", דוקא בלשון ברורה ונחרצת. (פנינים משולחן גבוה)

כולל "חבת ירושלים"

לצדקת רבי מאיר בעל הנס

כל תושבי עירנו מוזמנים לסעודת מצוה

לרגל הדינר השנתי עבור קמחא דפסחא

צדקת רבי מאיר בעל הנס

כולל "חבת ירושלים"

ביום ד' פרשת טהרה

ה' ניסן ה'בעל"ט

באולם "בית רחל" בשעה 21.00

המצפים לבואכם

הגבאים

במעשה, שאכלה מעץ הדעת ("ותקח האשה"), לפיכך על היולדת להביא קרבן עולה, שמכפר על המחשבה, וחטאת - על המעשה.

(שם משמאל)

אחד לעולה ואחד לחטאת (יב,ה)

לא הקדימה הכתוב אלא למקראה אבל

להקריבה חטאת קודם (רש"י).

נלע"ד, כלפי מה שאמר בקרא הקודם והקריבו לפני ה', פירש"י ז"ל למדך שאין מעכבת לאכול בקדשים אלא אחד מהם ואיזה הוא זה חטאת. ועל כן חלק לה התורה כבוד לעולה כאן בקרא שאחר זה, להקדים שוב עולה לחטאת, כן נראה לעניות דעתי.

ומזה יוצא לנו מוסר גדול עד כמה צריך להיות נזהר לקיים דברי התנא (אבות ד,ג) אל

תהי בז לכל אדם ולא לבזות גם שום דבר. שהרי

הכא התורה הצריכה בע"כ לומר במקרא הקודם והקריבו, להורות את הדין שהכל תלוי בחטאת.

ועל כן מיד במקרא שלאחריו חתרה התורה הק' לפייס את העולה, להקדימה לחטאת. על אחת

כמה וכמה מי שבייש וביזה דבר, שיש לו לחזור אח"כ ולפייסו.

אחד לעולה ואחד לחטאת (יב,ה)

לא הקדימה הכתוב אלא למקראה אבל

להקריבה חטאת קודם (רש"י).

והנה יש ליתן טעם לזה עפ"י מה שמבואר בספר קדושת לוי, דלכן בכל התורה היו"ט

של פסח נקרא חג המצות ואנו קורין אותו חג הפסח. מפני שאנו משבחים שמו ית', והוא ית' משבח אותנו, וכמו שבתפילין שלנו נכתב שבחו ית' ובתפילין של השי"ת נכתב שבח שלנו. כן

ג"כ חג המצות הוא שבח שלנו כי גרשו אותנו ממצרים ולא יכולנו להתממהה וגם צדה לא עשינו לנו (ועי' פירש"י עה"פ וגם צדה לא עשו להם -

מגיד שבחן של ישראל שלא אמרו היאך נצא למדבר בלא

צדה אלא האמינו והלכנו, הוא שמפורש בקבלה (ירמיהו ב,ב) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, ומה שגר מפורש אחריו קודש

ישראל לה' (וגו'), ואנו קורין אותו חג הפסח על שום שפסח עלינו.

והנה כאן יש לומר גם כן העולה היא דורון להשי"ת, וחטאת היא מכפרת עלינו. לכן אנו

צריכים לקרות את העולה קודם, מפני שאנו מכונין העיקר לשמו ית', והשי"ת הוא עושה למעננו, ולכן צוה להקריב החטאת בראשונה

שהיא לטובתנו לכפר לנו, ודוק. (אך פרי תבואה)

לתשומת לב!

ישנם מוצרים שונים הכשרים לפסח, אך הם מיוחדים

לאוכלי קטניות בלבד

וצריך להזהר לבדוק זאת היטב בעת הקניה!

Attention!

There are various products kosher for Passover, but they are only for those who eat **Kitniyot** (legumes).

Be careful to check this carefully when buying!

ווער עס האט א שאלה וועגען

מעדיקאמענטען אויף פסח

זאל זיך ווענדען אין סעקרעטאריאט

לתשומת לב!

כל הבאים להגיע כלים מקבלים עליהם מראש כי באים על דעת, שבאם ישכחו

איזה דבר ולא יבואו לקחתו עד 30 יום, יהא הדבר הפקר.

אכטונג!

יעדער וואס קומט כשר'ן כלים, נעמט

זיך אינטער אויף פאראויס, אז אויב

ער פארגעסט עפעס און קומט

עס נישט אפנעמען ביז 30 טעג,

ווערט עס הפקר.

ביצים עם חותמת מיוחדת לחג הפסח

כמדי שנה מוחתמות הביצים המשוקות ע"י הסוחרים היהודים לקראת חג הפסח, בדיו מיוחד שאין עליו שום חשש חמץ.

את הביצים הנ"ל ניתן להכיר ע"י הקוד המיוחד: 5782 MHKP, IA GURP 5782, IA ****

ג.ב. אין תוספת מחיר עבור החותמת!

געזיגעלטע אייער שפעציעל פאר פסח

אזוי ווי יעדעס יאהר, ווערן די אייער, וועלכע ווערען געליפערט אויף פסח דורך די יידישע סוחרים, געזיגעלט מיט א שפעציעלער טינט וואס האט נישט קיין חשש חמץ.

די אייער קען מען דערקענען דורך די שפעציעלע קאדע: 5782 MHKP, אדער GURP 5782, אדער ****

ג.ב. דער פרייז ווערט נישט געהעכערט צוליב

דעם סטעמפעל!

וראהו הכהן וטמא אותו (יג,ג)

יאמר לו טמא אתה (רש"י).

כידוע שאין הנגע מטמא עד שלא יאמר עליו הכהן "טמא". ואפשר ליתן טעם בדבר,

שהרי הנגע בא על עון לשון הרע, האדם המדבר לשון הרע אינו שם על לבו את משמעות וגודל

חומרת הדבור, ובוזה רואה הוא כי אמירת הכהן היא היא המטמא אותו, וזה יבין שגם מלותיו

שלו הם שטמאוהו, ורואה בזה את כח הדבור וידע להזהר בזה.

והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וגו' (יג,מה)

הנה, המדבר לשון הרע על חבירו נוטלין ממנו זכויותיו ונותנים אותו לחבירו עליו דבר.

ומבואר בזה"ק שהמצות שאדם עושה הם לבושו הרחניים, ולרשע שאינו כדאי ומאבד

זכויותיו לוקחים ממנו אותם המלבושים ועושים מהם מלבוש לצדיק, כדכתיב (איוב כו,ז): "יכין

וצדיק ילבש". נמצא שהמדבר לשון הרע, נקרע ממנו לבושו העליון שנשמתו. ואם כן, לכך

צותה התורה שגם למטה, בגופו, "בגדיו יהיו פרומים" (המשך בעמוד ה)

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

יונה לייטנער שרה דבורה גוטפריינד
 ב"ר יחיאל יהושע נ"י בת ר' צבי אלתר הלוי נ"י
 לייטנער (סברסקי) גוטפריינד (זוגר)
 לונדון אנטווערפן
מ א ו ר ש י מ
 אנטווערפן, כ"ח אדר ב' תשפ"ב

חיים שלמה פרידמאן דבורה ויינטרויב
 ב"ר שמואל צבי נ"י בת ר' יצחק נ"י
 פרידמאן (אייזען) ויינטרויב (ענגלאנדער)
 אנטווערפן ירושלים עיה"ק
מ א ו ר ש י מ
 בני ברק, כ"ז אדר ב' תשפ"ב

יעקב ווייל אסתר וואהלגעלערנטער
 ב"ר אליעזר משה אברהם נ"י בת ר' חיים יצחק נ"י
 ווייל (ליברמן) וואהלגעלערנטער (בראנדייס)
 אנטווערפן ציריך
מ א ו ר ש י מ
 ציריך, כ"ח אדר ב' תשפ"ב

בר מצוה
 אהרן שלמה ב"ר אברהם יוסף הכהן זורגר נ"י
 *
 פסח נתן מודכי ב"ר אברהם אליעזר הכהן קאצנבערג נ"י
 *
 שלמה זלמן ב"ר יהושע אליהו הוף נ"י
 ביהמ"ד בית יעקב

למשפ' ר' משה יצחק העניג-אללעך נ"י

למשפ' ר' חיים יהודה ווייס-דויטש נ"י

קו הקהלה
 03.233.55.67 לחוץ *
נתוספו השבוע
במספר 1
 ע"י מרן הרב שליט"א
 הדרשה בעצרת הספד והתעוררות
 רעיון קצר על פרשת השבוע
במספר 2
 דרשת הגרא"מ דונר שליט"א בעצרת
במספר 5
 שיעור מהדומ"ץ הגר"י ז"ל פאללאק שליט"א
 בדיני הגעלת כלים
במספר 6
 השיעור הקבוע של הגר"ש סלביצקי שליט"א
 לעבור מדרשה לדרשה קודמת - ללחוך *

שינוי בשעות הפתיחה של משרד הקהלה
ביום א'
 רק לפנה"צ בין השעות 9.30-12.30
במים ב'
 לפנה"צ בין השעות 9.15-12.15
 ואחה"צ בין השעות 14.00-17.15
ביום ו'
 רק לפנה"צ בין השעות 9.15-12.15

מפנינים יקרים (המשך)
 פרומים - קרועים, לרמז שגם למעלה יקרעו בגדיו מנשמתו.
 וטמא טמא יקרא (יג,מה)
 רומז למה שאמרו חז"ל (קידושין ע,א) "כל הפוסל, במומו פוסל", כי הטמא קורא לחבירו טמא. וזהו שאמר: "וטמא" איש הטמא, "טמא יקרא" לחבירו.
 זאת תורת נגע צרעת (יג,נט)
 הקשה רבי שמשון רפאל הירש: שנינו "תינוק בן יום אחד מטמא בנגעים" (נדה מג,ב), והרי זו סתירה לטעם הידוע של נגעים, הבאים כעונש על עבירות שבין אדם לחבירו? אלא, כשם שצרעת בבגד האדם ובגופו משמשת לו אזהרה, כך גם הדבר בסוג הנוסף: צרעתם של ילדיו החפים מפשע. אות אזהרה היא להורים, שעליהם לבחון דרכם והליכותיהם על מנת שיוכלו לשמש מופת לילדיהם במעשיהם כשיתבגרו. ואין ספק כי נגע צרעת על מצחו של ילד, מהוה אזהרה אלקית מועילה הרבה יותר, מאשר פרח הנגע בהורים עצמם. (ממעניות הנחצ)



המשך דברי הימים של בית הכנסת הגדול אסטען שע"י קהילתנו הק' 'יהי'ת ב'הבנתו' (מליכס אה"ה) - קורות דברי הימים של התייסדות בית הכנסת (המשך):
 כשמתבוננים בבנין בית הכנסת, נוכחים לראות את המחשבה הרבה שהושקעה בו, הן בתכניות הבניה והן באומנות וביופי מבית ומבחוץ. יש לציין גם את חלק ההלכה והמנהגים באופן בניית בית הכנסת, שנלקח בחשבון בשעת התכנון והבניה, כפי שעוד נפרט א"ה.
 אם נתמקד בתכניות הבניה, ננוכח שהשטח נוצל באופן מקסימלי כדי שאכן יוכל להכיל כמה שיותר אנשים, כי בצד הפנימי של השטח, כל הרוחב מדרום לצפון, כל כולו הוקדש להיכל התפילה של בית הכנסת (ויצא שההיכל הוא כמעט מרובע), והעזרת נשים נבנה בקומה שלמעלה מכל ג' הצדדים.
 כל השאר (חדר שני, פרודורים וכו') נבנה בחלק הקדמי של הבנין, לצד הרוחב. בצד ימין נבנה ה"חדר שני" (בתכניות הראשונות היתה במקום דירת מגורים). בצד שמאל דירת מגורים עבור ה-Conciërge, ופרודורים לכניסה ויציאה מביהמ"ד - כל זה בחלק הקדמי של הבנין בקומת הקרקע.
 בקומה א' בצד הקדמי של הבנין, נבנה "בית המדרש הגדול", ולימינו - חדר שני. בקומה ב' ה"עזרת נשים" של ביהמ"ד, ובצד ימין דירת מגורים, שם גר מרן הרב הג"ר מרדכי ראטטענבערג זצ"ל הי"ד עם משפחתו עד השואה. כפי שאמרנו, בנין בית הכנסת דאז נבנה על השטח ממס' 43 עד 45 ברחוב אסטען. החלק השמאלי של הבנין כיום, שהוא מס' 42, לא הי' שייך לביהמ"ד. ורק מספר שנים לפני השואה נתרם בנין זה ל"אגודת ישראל" ע"י הנדיב ר' שכנא ריכטער ז"ל יו"ד דקהלתנו, ולאחר השריפה שפרצה בביהמ"ד אסטען בשנת תשכ"ג (כפי שנספר א"ה בהמשך), נספח השטח של בנין מס' 42 לבנין ביהמ"ד, שם בנו "קידוש-זאהל" לביהמ"ד (בקומת קרקע). "קידוש-זאהל" לביהמ"ד (בקומה א'). והגדילו את העזרת נשים של ביהמ"ד (בקומה ב').
 בנוגע לסגנון האומנות שעל פיו נבנה חזית בית הכנסת, הוא שונה מרוב בתי הכנסת שהיו קיימים אז, בעוד שהם נבנו על פי סגנון רומנסקי או מזרחי, בית כנסת אסטען נבנה בסגנון יותר מודרני שנקרא Art Nouveau, זה בולט על הפתחים וההילנות שנעשו בצורת פרסה (חצי עגול), כשביניהם מתנוססים עמודים. חזית הבנין נבנתה מאבן טבעית. הדבר היחיד שהשתמשו בסגנון מזרחי, אלו שני המגדלים המתנוססים למעלה, ועליהם שני לחוחות הברית. (יש לציין, שבצד השני של המגדלים על גג ביהמ"ד, קיימות דלתות, דרכם אפשר להכנס לתוך המגדלים).
 בניגוד לחזית בית הכנסת שנראה יותר צנוע, כשנכנסים לפנים בית הכנסת, מתגלה מראה עשיר ביותר. מרכז ההיכל נבנה בגובה ג' קומות, מעוטרת בעמודי שיש לאורך שני צדדי ההיכל, עם כתרים מזהבים בראשי העמודים. נברשות גדולות במראה נחושת תלויות לאורך מרכז ההיכל, ונברשות יותר קטנות לאורך שני הצדדים ועל הקירות. בימות מגודרת בעמודי שיש במרכז, כשארבע מנורות בארבע פינותיה.
 (המשך בגליון הבא א"ה)

RECHEV
בקשה נחוצה
 היות שבזמן האחרון נתמעטו המתנדבים להסעות לבתי החולים, הננו מבקשים מכל מי שנוסע ברכב שלו לאחד מבתי החולים, להודיע על כך במשרד הארגון
טל 0475.76.24.34

טלפון בתי חולים

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)	
op vrijdag 1 april	230.81.81
Kruispunt, Belgiëlei 108	
op zaterdag 2 april	230.81.81
Kruispunt, Belgiëlei 108	
op zondag 3 april	230.63.29
Leuridan, Draakstraat 18	
op maandag 4 april	248.54.39
Paleis, Paleisstraat 98	
op dinsdag 5 april	232.54.22
Claeys, Quinten Matsyslei 11	
op woensdag 6 april	239.15.30
Pieters, Lange Leemstraat 124	
op donderdag 7 april	230.63.29
Leuridan, Draakstraat 18	

Na 22u. op 1 april (ליל ש"ח):
 Zuiderkruis, Amerikalei 168

Na 22u.: 0903.92248 (1.50€ per min.)	
רופא תורן: 0900.10.512	
הצלה: HATZOLOH - 03.289.00.00	
RUBIX - 03.271.28.13	03.218.91.00
KESHET - 0474.20.56.55	0488.05.25.16
טאק: 03.500.8947	0.32.33.34.35
טאק-מוסדות: 03.808.49.49	00.972.2.502.02.02
תומכי שבת ויו"ט: 0486.69.08.93	0475.76.24.34
שערי פרנסה טובה: 03.808.39.39	0489.35.64.77
חסדי אהרן: 03.500.60.60	0489.79.07.33
ECJCE-JOBS - 0466.32.34.74	03.808.44.82
מסילה: 0489.84.17.17	0495.19.81.00
חברייס: 03.80.80.424	03.232.22.27
Pinnys Data Bank - 0496.100.100	0499.182.451
שיעורים בטלפון: 03.218.64.64	0485.37.18.42
קול הלשון: 03.80.80.388	IN TOUCH - 0486.89.11.90
טוהר לבנו: 03.208.52.08	03.500.11.05
קול השגחה פרטית: 03.808.44.28	A TIME - 03.500.10.75
מג"ח לרפואת הירידים: 0485.05.6746	baiseemone@gmail.com